

Sünnet-i Seniyye'ye ittiba'ın Önemi

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Resûl size ne verirse onu alınız, o sizi neden menederse onu terkediniz. Allaha karşı gelmekten sakınınız. Muhakkak ki Allah'ın cezası pek çetindir. (Haşr;7)

تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُم بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى، وَسُنَّةَ رَسُولِهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmuştur: “Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetce asla sapıtmazsınız: **Allah'ın Kitab'ı ve Resulünün sünneti.**” (Muvatta, Kader 3)

Muhterem Müslümanlar! Hutbemiz; “**Sünnet-i Seniyye'ye ittiba'ın önemi**” hakkında olacaktır.

Sünnet; “Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) sözleri, davranışları ve ashabında görüp de menetmediği veya sükutla tasvip buyurduğu hareketlerdir” diye tarif edilir.

Sünnet; Allah Resûlünün (s.a.s) tercih ettiği ve Allah'ın hükümleriyle amel ederek gittiği yoldur. Haddizatında **Sünnet-i seniyye**, bir yönüyle, **farzından âdâbına kadar bütünüyle din** demektir. Fatiha'da günde 40 defa dua ederek üzerinde olmayı istediğimiz **sırat-ı müstakim**, Peygamber yolu olan sünnet-i seniyye yoludur.

Efendimiz'in (s.a.s.) hayatı seniyyeleri ve bize bıraktıkları en önemli miras, kendi nurlu yaşayışlarıysa, bizim de, o edeble edeblenmemiz bir zaruret ve bir mecburiyettir. Tabii ki, **farzıyla edeblenmek farz; vacibiyle edeblenmek**

vacib; sünneti ile edeblenmek sünnet ve müstehabıyla edeblenmek de müstehabtır.

Sünnet-i Seniyye'nin, farzıyla, vacibiyle, sünnetiyle ihyası uğrındaki hizmetler, o kadar mübarek ve o kadar kudsîdir ki, böyle bir hizmete omuz veren zatların şehitlerle atbaşı gittiklerinden şüphe edilmemelidir.

Sünnet yolu, Hakk'a ulaşmanın merdivenidir. Az bir ömürde çok fazla uhrevi hâsılat isteyen, her bir ömür dakikasını bir ömür kadar semereli yapmak isteyen, sünnete ittiba etmelidir.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimiz: "Fesad-ı ümmetim zamanında kim benim sünnetime sarılırsa, ona bir şehidin ecri vardır" buyurmuşlardır. (*Ebu Nuaym, Hilye, 8/200*)

Kur'ân-ı Kerim, pek çok âyetiyle Allah Resulünün (s.a.s.) sünnetine uymayı emrettiği gibi, pek çok Hâdîs-i şerîfte sünnete uymanın önemi ve sünnetin dini hükümlerdeki yeri üzerinde durmaktadır.

Ey Resûlüm, de ki: **"Eğer Allahı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafurdur, Rahimdir."** (*Al-i İmran 31*)

Hakikaten, Allahın Resulünde sizler için, Allaha ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah'ı çok zikredenler için en mükemmel bir nümune vardır. (*Ahzab, 21*)

Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Bir şey emrettiğim de onu elinizden geldiğince yapmaya çalışın." (*Buhârî, İ'tisâm 2*)

“Şüphesiz, bana kitab ve onunla birlikte bir benzeri, bir misli verildi.”(Ebû Dâvûd, sünnet 5).

Girmemekte direten müstesna, ümmetimden herkes Cennet’e girer.” buyurmuşlar. Ashab-ı kiramın: “Girmemekte direten kimdir, yâ Resûlallah?” diye sorması üzerine de: **“Bana itaat eden Cennet’e girer; bana isyan edense Cennet’e girmemek için inat ediyor demektir.”** cevabını vermişlerdir. (Buhârî, i’tisâm 2)

Hususan bid’aların istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ittibâ etmek daha ziyade kıymettardır. Hususan fesâd-ı ümmet zamanında Sünnet-i Seniyyenin küçük bir âdâbına riayet etmek, ehemmiyetli bir takvâyı ve kuvvetli bir imanı ihsas ediyor. **Hattâ en küçük bir muamelede, hattâ yemek, içmek ve yatmak âdâbında Sünnet-i Seniyyeyi mürâât ettiği dakikada, o normal muamele ve o fitrî amel, sevaplı bir ibadet ve şer’î bir hareket oluyor.** İşte, bu sırra binaen, Sünnet-i Seniyyeye ittibâi kendine âdet eden, **âdâtını ibadete çevirir**, bütün ömrünü semeredar ve sevabdar yapabilir. (II. Lema, 1.Nükte)

Bir mü’minin hayatı sünnet yörüngeli olmalıdır. İhmal edilen her bir sünnetin yerini hemen bir bid’at istila eder. Böylece unutulan sünnetlerin sayısı adedince toplum hayatını dikenler sarar. Her bid’at bir sünneti yok eder, ihya edilen her sünnet de bir bid’atı ortadan kaldırır.

Aziz Müminler!

Önümüzdeki **çarşambayı perşembeye bağlayan gece, Mevli-i Nebeviyi yad edeceğiz.** Bu geceyi vesile edinerek; Efendimizin (s.a.s) **unutulan sünnetlerini hayatımıza taşımaya** gayret edebiliriz. O’nun **“cevâmi’ül-kelim”**

dediğimiz **az söz ile çok manayı ifade eden** hadis-i şeriflerinden bazılarını nakledebilir, ümmetinin ferdî, ailevî ve içtimâî problemlerinin çözülmesiyle alâkalı bir hususu dile getirebilir, şefâatine nail olmak maksadıyla **salât ü selâmlar** okuyabiliriz. Bütün bunların **hepsinin aslı dinde vardır**.

Bazılarımızın unuttuğu **Kuşluk Namazı, Evvabin Namazı ve Teheccüd Namazı, Ramazan'da yapılan itikâf** İnsanlığın İftihar Tablosunun bize emanet ettiği **sünnetlerdir**.

Rasûl-ü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimiz Veda Haccı'nda, **"Bu benim için, bu da ümmetimden fakirlerin yerine"** diyerek **yüz deve kurban etmiştir**. Bu itibarla da muhtaçlara yardım etme, onları bayramda sevindirme niyetiyle **on, yirmi, hatta yüz kurban kesen** insanlar, **bir sünneti ihya sevabı alabilirler**.

"Sünnet-i Seniye'nin içinde en mühimmi, İslâmiyetin alâmetleri ve şcairden olan, bütün Müslümanların asırlarca devam ettirdikleri; ezan okumak, cemaatle namaz, cenaze namazı kılmak gibi sünnetlerdir. Birisinin yapmasıyla o cemiyet umumen istifade ettiği gibi, onun terkiyle de umum cemaat mesul olur. Bu nevi şcaire riya giremez ve ilân edilir. Nafîle nevinden de olsa, şahsî farzlardan daha ehemmiyetlidir." (*Lem'alar. 11. lema*)

Müminler ve Müslümanlar olarak, **insanlığa hizmet etmek** vazifemiz olduğu gibi, **İnsanlığın İftihar Tablosunun ümmetine emanet ettiği sünnetlere uyarak, onları ihya da** vazifelerimiz arasındadır.

Rabbim bizleri; sünneti seniyyeye uyarak, Efendimizin  efaatine nail olanlardan eylesin.